

Interkerkelijke Gemeente
Guardamar del Segura
"De Hoeksteen"

Samen onderweg

Jaargang nr: 1
Nummer: 7
Oktober 2009

Inhoud

Van de redactie	3
Terugblik.....	4
Bidden is praten met God	5
Wij stellen ons voor	6
Uit de ziekenboek	7
Het is zondag	8
Initiatief	9
Ontmoetingen.....	10
Gedicht	12
Bijbelleesrooster	13
Verjaardagen.....	14
Opbrengst collectes.....	14
Wie, wat, waar	15
Hoe vindt u ons	16

Uw advertentie in dit blad?

Van bedrijven die onze gemeente sponsoren, plaatsen we graag een advertentie in dit blad en op onze website www.iggds.nl. Neem hiervoor contact op met het bestuur. Het bestuur zal beoordelen of de advertentie passend is bij het karakter van het kerkblad.

Van de redactie

Nog nagenietend van de gezellige barbecue van vorige week zondag, zit ik nu te overdenken welke stukjes leuk, interessant en/of informatief zijn om in dit nummer te plaatsen.

Gelukkig heb ik van diverse mensen een bijdrage ontvangen. Geweldig toch, om ook op deze manier iets met elkaar te kunnen en mógen delen?!

In de rubriek "Ontmoetingen", is het woord aan Selia van Merkestein. Vervolgens geeft Ds. J. van Weenen een kleine terugblik op de afgelopen 2 maanden, maar ook onze nieuwe voorganger voor de maanden november en december, Ds. R. Quispel stelt zich al even voor!

Wat ik zelf erg leuk vond, is het contact met de Nederlandse Interkerkelijke Gemeente in Alanya (Turkije). De initiatiefnemers zijn voor mij bekende personen, uit de tijd dat wij als gezin nog in Benidorm kerkten. Ook zij hebben vanuit het "niets" een leuke Gemeente neergezet en hebben al heel wat "hobbels" en "vreugdemomenten" achter de rug. Des te meer is het natuurlijk boeiend om contact te onderhouden. Op pagina 8 vindt u een eerste bijdrage vanuit Turkije en ik hoop dat u volgende maand een volgende bijdrage kunt vinden.

De redactie

De gezellige barbecue op zondag 18 oktober. In totaal waren 35 personen aanwezig. Er was voldoende te eten en te bepraten. Voor herhaling vatbaar.

Terugblik

Terwijl ik dit schrijf, zit ik nog - in korte broek - achter m'n bureau in het mooie appartement waar we woonden in de afgelopen twee maanden. Met nog één week en één kerkdienst te gaan vóór we vertrekken naar Nederland, hebben Nolleke en ik toch genoeg reden om met plezier maar vooral met veel dank in ons hart, terug te kijken op een fijne periode.

Zeven fijne en gezegende diensten hebben we met elkaar mogen beleven, waarbij we in het bijzonder terugdenken aan de indrukwekkende avondmaalsviering op 11 oktober. Om daar bijna voltallig met elkaar, hand in hand in de kring te mogen staan.....komende uit verschillende geloofsgemeenschappen.....maar ons één voelend in ons geloof in onze Here Jezus Christus.....dat geeft een geweldig gevoel van verbondenheid. En die verbondenheid, hebben we mogen ervaren, in de warme hartelijkheid, de contacten, de gastvrijheid bij onze bezoeken en vooral ook in de gesprekken. We zullen jullie missen, maar de herinneringen blijven en - wie weet - misschien sommige contacten ook wel.

We hebben genoten van het appartement, van het heerlijke terras waar we konden zitten van zonsopgang tot ver na zonsondergang. Ook van de prachtige tuin en het zwembad, want wat is het fijn om tot eind oktober buiten te kunnen zijn en te genieten van de zon en de heerlijke temperatuur. En mede door de bezoeken die we hebben afgelegd, hebben we ook de omgeving aardig goed kunnen verkennen en tot op het laatst ontdekkingen gedaan, waarvan we zeiden "dat hadden we eerder moeten weten".

Enfin, we hopen op, en zien uit naar een herhaling van deze mooie twee maanden.

Als we weer thuis zijn, wacht mij nog een grote risicovolle operatie waarvoor we uw gebed vragen. Nolleke en ik zijn heel dankbaar dat we goed door deze periode zijn heen gekomen en ook voor wat komen gaat, weten we "God is er bij".

Dat willen we meegeven aan een ieder van jullie persoonlijk, maar ook aan de IGGDS "De Hoeksteen".

Daarom, mijn geliefde broeders, wees standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren, wetende, dat uw arbeid niet vergeefs is in de Here.

Bidden is praten met God

Bidden heeft vaak iets wat een mens verlegen maakt. Je kunt het misschien niet zo mooi zeggen, als zij die ervoor geleerd hebben. Of je weet niet zo goed hoe je precies moet bidden.

Bid je met je ogen dicht of open, bid je liggend in je bed of kniel je ervoor. En hoe spreek je God aan, met U of met Jij, met Vader of met Heer. Is die grote God niet veel te ver weg om het gebed van kleine mensen te horen en mag je Hem wel lastig vallen met je noden? Er zijn immers mensen die het slechter hebben dan jij en dan krijgt Hij misschien wel genoeg van je "gezeur".

Maar . . .

zou God werkelijk zitten te wachten op mooie woorden en fraaie volzinnen? Zou Hij er werkelijk op letten of je je ogen open of dicht hebt, of je in je bed ligt of ervoor?

Of is onze God een God die harten aanziet, die Zich verheugt in een gebed dat gemeend en oprecht is, ook al zijn de woorden dan misschien niet zo mooi en taalkundig volmaakt?

Zou God Zich misschien het meeste verheugen als we Hem aanspreken met Vader (weet u nog: Abba, pappa), als we Hem gewoon vertellen wat er in ons leeft, wat dat ook moge zijn.

Als we Hem vertellen waar we mee zitten, waar we dankbaar voor zijn en dat in gewone taal, een intiem gesprek van kind en Vader?

Als we het evangelie lezen dan merken we dat Jezus vaak tijd nam om te bidden, om te praten met Zijn Vader, die ook onze Vader is.

Als we praten met God mogen wij er zeker van zijn, gehoord te worden. Niet dat alles wat we bidden ook verhoord zal worden, maar Hij wil ons helpen, Hij wil onze steun, onze Vader zijn.

En . . .

vertelt u Hem wel eens dat u Hem liefheeft?

Er is geen gebed wat Hem meer vreugde geeft dan een gebed dat begint met "ik heb U lief, ondanks dat ik U soms niet begrijp, ondanks dat ik soms de woorden niet kan vinden, die ik eigenlijk zou willen zeggen . . . ondanks alles.

Wij stellen ons voor

Wij, Marga en ondergetekende zijn in Rotterdam geboren.

Marga in 1949 en ik in 1946. En in 1970 zijn we getrouwd.

Marga heeft een opleiding tot kleuterleidster gevolgd en ikzelf werd onderwijzer. In 1972 werd ik hoofd van een lagere school in Leiden en heb deze functie tot 1985 met veel plezier vervuld.

Samen waren we actief in het kerkenwerk en leidden o.a de jeugdgroep van onze kerk aan huis.

Vanaf het begin van ons trouwen hadden we het verlangen om als predikantenechtpaar te kunnen gaan werken. Omdat er geen opleiding was, die naast het werk gevolgd kon worden, was dit om financiële redenen niet mogelijk. In 1985 kwam de mogelijkheid om naast het werk als onderwijzer aan het Baptistenseminarium een 8 jarige avond / weekend studie tot predikant te volgen. Ik stopte als schoolhoofd en werd onderwijzer op "mijn eigen school".

In die tijd was Marga als diacones in de kerk aan het werk en leidde het pastorale team. Hier groeide haar liefde voor het pastoraat en bekwaamde zij zich hier verder in.

De theologiestudie van mij bestond uit twee delen: 4 jaar theorie en 4 jaar in service training. Tijdens die in service training liep ik stage in Haarlem. Na één jaar (in het 5e studiejaar) volgde een beroep door die gemeente als parttime voorganger. Uiteraard was ik verplicht de studie af te maken (wat ik braaf heb gedaan).

Het werk in Haarlem breidde zich uit en zo doende nam het aantal uren in Haarlem toe. Dat betekende dat het aantal uren voor de klas verminderde.

Toen de verhouding 3:2 was geworden verhuisden we naar Velsbroek en reed ik 2 keer per week naar Leiden om daar voor de klas te gaan staan.

Samen deden Marga en ik veel pastoraal werk in- en buiten de gemeente.

Na verloop van tijd volgde een beroep naar Huizen, waar wij tot onze verhuizing naar Amersfoort gewoond en gewerkt hebben.

Inmiddels zijn we ruim 39 jaar getrouwd. We hebben 2 dochters en één zoon, die alle drie getrouwd zijn. Het was een groot voorrecht dat ik hun huwelijken in de kerk mocht bevestigen en inzegenen.

Onze dochters zijn inmiddels moeder. Ze kregen 4 dochters en één zoon, dus zijn wij de trotse grootouders van 5 kleinkinderen, waaronder een tweeling.

Een bekende vraag is: "Wat zijn jullie hobby's?"

Marga leest graag; vooral levensverhalen, thrillers en boeken over pastoraat.

En ikzelf, ja dat is een moeilijke vraag. Het werk in de gemeente eiste bijna al mijn tijd op. Eigenlijk ben ik meestal bezig met van alles en nog wat. Vooral preken en preken voorbereiden vind ik heel fijn. Praktisch elke week ga ik uit spreken.

Onze vakanties hebben we de afgelopen jaren in de Vogezen doorgebracht waar we genieten van de rust en de heerlijke wandelmogelijkheden.

We zien er naar uit jullie te ontmoeten en onder andere de kerstdagen in de gemeente door te brengen.

Met een hartelijke groet, mede namens Marga,

Ds. Rob Quispel

Uit de ziekenboeg

Dhr. en mw. Verburg konden relatief een korte tijd in Spanje genieten, nu de behandeling tegen prostaatkanker spoedig in Nederland start. Gelukkig waren zijn nog wel aanwezig bij de barbecue. Wij wensen hen veel sterkte voor de komende tijd.

Met Petra Kortenoeven gaat het nog steeds niet zo goed. Na haar ziekenhuisopname heeft zij het nog steeds erg benauwd en is het de vraag of zij verder thuis kan aansterken of toch weer een opname nodig is.

Gelukkig is de knieoperatie van Mariëtte Verdaasdonk meegevallen en gaat het steeds weer een beetje beter, nu zij intensieve therapie heeft.

Het is zondag

Het is Zondag. Uitslapen? Nee, dat doen we op zaterdag. Op Zondag gaan we naar de kerk.

Gewoon zoals elke Zondag.

We zorgen dat we op tijd zijn want dan kunnen we nog even praten met de andere bezoekers. Het is 11.00 uur. De organist staakt zijn spel en een ouderling komt met de predikant de kerk binnen. De dienst gaat beginnen.

Gewoon zoals elke Zondag.

Maar is dit allemaal wel zo gewoon? Realiseert U zich wat er allemaal nodig is de kerkdienst elke week weer te organiseren?

In Nederland is het vaak al heel moeilijk om een bestaande Gemeente goed draaiende te houden met voldoende medewerkers. Maar in het buitenland zoals de kerken in Spanje, Portugal en Turkije is het nog moeilijker. Veelal zijn de bezoekers passanten die op vakantie zijn en is er maar een kleine kern van waaruit de medewerkers gezocht moeten worden. Die kern bestaat meestal uit mensen die in hun arbeidzaam leven hard gewerkt hebben om in het buitenland van de zon te kunnen genieten.

Onder hen zijn er ook die de wekelijkse kerkdienst missen en besluiten om in hun omgeving een nieuwe Gemeente te stichten. Na dat besluit moet er een plan van aanpak gemaakt worden. Dat is niet zo moeilijk. Men neemt een vel papier, zet op de eerste regel: "We hebben niets" en op de onderste: "We hebben een Gemeente". Op de regels er tussen ga je dan invullen wat je allemaal moet doen om bij die onderste regel te komen. Een ruimte voor de wekelijkse samenkomsten, predikanten regelen, onderdak voor een predikant, meubilair voor het liturgisch centrum, liedboeken, een orgel etc. Als deze lijst compleet is, ga je bij elke regel zetten wat het kost en hoeveel tijd je nodig hebt om dat item te realiseren. Als dat klaar is en je nog de moed hebt om door te gaan, dan worden de prioriteiten gesteld, wat doen we het eerst. Veel werk en heel veel kosten wat in de beginfase vaak maar door enkele mensen wordt gedaan. Dat zijn de trekpaarden. Zij vormen het fundament van de nieuwe Gemeente. Maar als dan de nieuwe Gemeente gesticht is, dan moet er elke week ook nog veel gebeuren en er moet gezocht worden naar een breder draagvlak zodat niet de trekpaarden oververmoeid raken en de kar tot stilstand komt.

Het is dan nodig dat iedereen een steentje gaat bijdragen om de Gemeente in stand te houden. We hebben allemaal verschillende capaciteiten en we kunnen allemaal iets doen. Opbouwen. Ieder met zijn eigen mogelijkheden. Dan wordt de kerk, Uw kerk en een Gemeente die gedragen wordt door een stevig fundament.

U kunt dan ook in de toekomst elke Zondag naar de kerk gaan.
Gewoon zoals elke Zondag.

Met vriendelijke groeten,

*Kees en Marry van der Have
Nederlandse Interkerkelijke Gemeente Alanya*

Initiatief

Gespreksgroep:

In het septembernummer van "Samen Onderweg" hebben we al vermeld dat er een mogelijkheid bestond voor het opstarten van gespreksgroepen. Wat blijkt: soms is de invulling van een initiatief snel genomen! De afgelopen maand zijn er al twee keer op dinsdagochtend gespreksgroepen geweest o.l.v. de dienstdoende predikant. Maar er kunnen nog best een paar mensen bij. Meldt u zich van te voren aan bij de predikant en ervaar zelf, hoe de gesprekken tot een positieve bijdrage kunnen leiden in uw relatie tot geloof en medemens.

Inloopochtend:

Iedere woensdagochtend van 11.30 uur tot 13.00 uur is er een inloopochtend in het restaurant van Villa Augusto. Dat dit heel ontspannend is en tevens ook heel verrijkend kan zijn, hebben ondertussen velen van u al ondervonden.

Kom ook eens langs en ervaar zelf het gezellige "koffie-uurtje".

Ontmoetingen

Ik heb de "pen" gekregen van Nolleke van Weenen, en begrijp dat onder de noemer 'ontmoetingen' ik wat over mezelf vertel. Alhoewel,... dit is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Heb je even?

Dus beperk ik me tot de essentie "Wie ben ik?"

Het levenslicht aanschouwde ik op 4 augustus 1949 te Amsterdam, What's in a name?

Wat daarin onveranderd is gebleven, is mijn naam Selia. De overige aanhangsels zijn nogal eens gewijzigd. Ik ben vernoemd naar mijn grootmoeder Selia en ik draag haar mooie naam blij en dankbaar. Zij gaf mij heel veel meer dan alleen mijn naam; namelijk liefde. (Anagram van Selia=Elisa)

Maar waar ik vooral dankbaar voor ben is dat "Na vele jaren van omzwervingen, met diepe dalen en hoge bergen...het zaadje van geloof, dat in mijn vroege jeugd in de Betuwe, door mijn (stief)vader is geplant, 10-tallen jaren later mocht ontkiemen en tot volle wasdom komen".

Kortom na het jaar 2000.

Mijn zwerftocht eindigde samen met het vorige millennium. In 1998 kwam ik terug in de Betuwe te wonen. Twee zonen en veel ervaringen rijker, terug naar mijn roots.

Weggegaan als 19-jarige. Mijn belijdeniscatechisatie afgebroken (onderbroken), de wijde wereld in. Teruggekomen als 49-jarige en binnen de kortst mogelijke tijd was daar mijn belijdeniscatechisatie. Het kwam gewoon op mijn pad.....ik werd weer bij de les geroepen. Er was kennelijk iets wat nog afgemaakt diende te worden!

Ik heb belijdenis van mijn geloof gedaan op 24 maart 2002, waarna ik deze tekst meekreeg;

Eens was het feest.

Je werd de kerk ingedragen.

Je werd gedoopt.

God gaf jou een naam

Verbonden aan de Zijne

Later ging je zoeken,
Naar het grote waarom.
Ben ik zijn kind,
Is Hij mijn vader?
Heeft zijn Naam gezag
Over een vraag en een vloek?

Nu geef je antwoord,
Aan Hem die beloofde:
Ik ken jouw naam.
Ik ben jouw Heiland.
Hoor je mijn stem?
't Is in Mijn huis geweest.

Namens de Hervormde Gemeente te Ingen.

En van Ds. Wil Kaljouw, die in heel verdrietige tijden mij tot grote steun was, en zeer nabij, bewaar ik in mijn hart:
Romeinen 6:8 "Indien wij met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven".

Mijn nieuwe leven, waarin ik volledig aanvaard dat God mijn leven leidt.
Alle puzzelstukjes vallen op hun plaats. Een levende God die mij 30 jaar lang heeft laten aanmodderen, maar me nooit heeft losgelaten!!
Transformatie, alles is goed voor mij zoals het nu is.

Ik kan en mag nu in dit mooie Spanje genieten van een door mijn in 2006 overleden dierbare zus Judith, nagelaten huis. En God's kerk is me al vooruit gegaan, is dat niet machtig mooi? Een jonge gemeente waarin ik, 60 jaar jong, me thuis voel. En er zijn nog ontelbare redenen om dankbaar voor te zijn. Iedere dag weer grote en kleine wonderen.

Ik blijf me verwonderen.

Carpe diem,

Gedicht

Herfstmorgen in de bergen

Soms denk ik:

God moet op de hoge bergen wonen,
tussen de wolken en de witte sneeuw:
elk van die toppen is een van de tronen
vanwaar Hij op ons neerziet, eeuw na eeuw.

De steile wanden dragen sporen van Zijn voeten,
de blauwe lucht omhult Hem als een kleed,
de donk' re dennenbomen, die eerbiedig groeten,
staan als tot eindeloos gebed gereed,

Het snelle water, dat zich langs de rotsen kronkelt,
of plots' ling bruisend naar beneden stort,
wordt vloeibaar goud wanneer het zonlicht erin fonkelt,
waarmee Gods grote naam geschreven wordt.

Hier kan ik eindeloos de wijde stilte drinken;
' t rumoer der wereld dringt niet tot mij door,
maar soms hoor ik van ver een kerkklok klinken,
dan is het, of ik eng' len zingen hoor!

Nel Benschop
Ingeleverd door Petra Kortenoeven

Bijbelleesrooster

Zondag	1 nov	Hebreewen 1:1-2:4
Maandag	2 nov	Hebreewen 2:5-18
Dinsdag	3 nov	Hebreewen 3:1-4:2
Woensdag	4 nov	Hebreewen 4:3-16
Donderdag	5 nov	Hebreewen 5:1-6:8
Vrijdag	6 nov	Hebreewen 6:9-7:10
Zaterdag	7 nov	Hebreewen 7:11-28
Zondag	8 nov	Hebreewen 8:1-13
Maandag	9 nov	Hebreewen 9:1-22
Dinsdag	10 nov	Hebreewen 9:23-10:18
Woensdag	11 nov	Hebreewen 10:19-39
Donderdag	12 nov	Hebreewen 11:1-16
Vrijdag	13 nov	Hebreewen 11:17-40
Zaterdag	14 nov	Hebreewen 12:1-29
Zondag	15 nov	Hebreewen 13:1-25
Maandag	16 nov	Jacobus 1:1-27
Dinsdag	17 nov	Jacobus 2:1-26
Woensdag	18 nov	Jacobus 3:1-18
Donderdag	19 nov	Jacobus 4:1-5:6
Vrijdag	20 nov	Jacobus 5:7-20
Zaterdag	21 nov	1 Petrus 1:1-21
Zondag	22 nov	1 Petrus 1:22-2:17
Maandag	23 nov	1 Petrus 2:18-3:12
Dinsdag	24 nov	1 Petrus 3:13-4:11
Woensdag	25 nov	1 Petrus 4:12-5:14
Donderdag	26 nov	2 Petrus 1:1-21
Vrijdag	27 nov	2 Petrus 2:1-22
Zaterdag	28 nov	2 Petrus 3:1-18
Zondag	29 nov	1 Johannes 1:1-2:6
Maandag	30 nov	1 Johannes 2:7-29

Verjaardagen

De jarigen voor de maanden oktober en november: allemaal van Harte Gefeliciteerd en een fijne dag.

Oktober en november:
14/10 Swier Scholte (' 39)
24/10 Henriëtte Scholte (' 64)
14/11 Gerrit Boute (' 52)
30/11 Leo de Bruijne (' 37)

Wist u dat ...

Wij deze maand de 50.000^{ste} bezoeker mogen begroeten op onze website van de kerk: www.iggds.nl

Opbrengst collectes

Datum	Aantal aanwezigen	Opbrengst 1 ^{ste} collecte	Opbrengst 2 ^{de} collecte
27 sept 2009	26	€ 76.50	€ 31.90
04 okt 2009	33	€ 103.90	€ 89.20
11 okt 2009	32	€ 87.26	€ 86.36
18 okt 2009	34	€ 108.00	€ 69.20

Wie, wat, waar

Bestuur

- Voorzitter: Leo de Bruijne
Tel. 966722987 E-mail leo.de.bruyne@gmail.com
- Penningmeester: Lambert Moll
Tel. 966728065 E-mail lambert.moll@telefonica.net
- Scriba: Brigitta Bolt
Tel. 965369905 E-mail scriba@iggds.nl
- Adviseur: Gerrit Boute
Tel. 965369905 E-mail info@iggds.nl
- Leden: Bram de Smidt en Elske Haveman
Tel. 966712943 E-mail bramdesmidt@versatel.nl

Predikant

- Ds. J. van Weenen uit Hoogeveen (september en oktober 2009).
Ds. R. Quispel uit Amersfoort (november en december 2009)
E-mail: predikant@iggds.nl

Kerkdiensten

Iedere zondag om 11.00 uur

Adres kerkzaal

Residencia Villa Augusto
Calle Austria 11

Urbanizatie Campomar
Guardamar del Segura

Adres pastorie

Calle Mar 4
Residencial La Caleta, bl III, no
32

03189 Orihuela Costa
Tel. 965 321 413

Financiën

In Spanje (Iban) Rekeningnr: **(ES41) 2100 6225 1602 0002 1905**
Swift: CAIXESBBXXX t.n.v. IGGDS "De Hoeksteen"
In Nederland (Iban) Rekeningnr.: **(NL 14 RABO 0) 140 289 836**
t.n.v. IGGDS "De Hoeksteen"

Website en E-mail

www.iggds.nl
www.kerkinspanje.nl

Hoe vindt u ons?

Vanuit Guardamar del Segura volgt u de N332 in de richting van Torrevieja. Nadat u de stad via een rotonde heeft verlaten krijgt u ongeveer na 1 km de afslag Platja El Moncaio, waar u linksaf slaat. In de volgende bocht houdt u rechts aan, zodat u langs de N332 blijft rijden. Dit is Calle Austria. Deze rijdt u ongeveer 0,5 km in. Bij nummer 11 moet u zijn, dit is Residencia Villa Augusto.

Vanuit Torrevieja volgt u de N332 richting Guardamar del Segura. Voorbij de afslag naar Los Montesinos ziet u rechts de Residencia "Portico Mar". Na ongeveer 1 km slaat u rechtsaf (afslag Platja El Moncaio). In de volgende bocht houdt u rechts aan, zodat u langs de N332 blijft rijden. Dit is Calle Austria. Deze rijdt u ongeveer 0,5 km in. Bij nummer 11 moet u zijn, dit is Residencia Villa Augusto.

De ingang van de kerkzaal vindt u aan de rechterkant van het gebouw. Via het buitenterras kunt u de trap af. Tegenover het zwembad is onze kerkzaal.

De coördinaten voor uw navigatiesysteem : 38° 03' 48.96" N, 0° 39' 17.74" W

